

1848. március 15. - TISZTELET A HŐSÖKNEK

Elárvult a Nemzeti Múzeum előtti tér, elárvult a Petőfi szobor ... és elárvult a hernádi Főtér kopjafája és nemzeti színű zászlai is.

A világ és az ország nem törődik most régmúlt időkkal, csak a jelenlegi, tragikus és megrázó helyzettel, amelynek ki tudja, mikor lesz vége.

Pedig: „A világ, ami körül vesz bennünket, változik, folyton változik. S minden perctől el kell válni, s ez az elválás, mint tudjuk, fájdalommal jár. Ezért kell az ünnep, a mindig újra visszatérő ünnep, a visszatérő, de mindig állandó gondolataival, mozdulataival. Az ünnep a változó világban a megrögzített pillanat” —írta Hegedűs Géza.

1848 hősei, a híresek, akiknek nevét megőrizte a történelem és a névtelenek, akik úgy haltak meg, hogy családjuk sem tudta róluk, hol nyugszanak, valamennyien tudták, Magyarországnak akkor van esélye a túlélésre, ha megszabadul az osztrák igától, és ha végre a polgári fejlődés útjára lép.

Amikor 1848. március 15-re emlékezünk, emlékezzünk a forradalmi hevületre, a hazaszeretetre és a szabadságvágyra. Gondoljunk úgy arra a napra, mint amely gyökerestül megváltoztatta Magyarország életét, s a változások ereje talán a mai napig is hatna, ha a 20. század nem gyötri meg még jobban a nemzetet.

Most, 2020. március 15. napján azt kívánom, hogy legyen bennünk és az utánunk következő generációkban annyi egymás iránt való türelem, szabadságvágy és hazaszeretet, amennyivel meg tudjuk őrizni és gyarapítani a hazánkat.

Azt is kívánom, hogy ebben a szomorú helyzetben legyen a nemzet összetartó, viselkedjék valódi nemzetként!

Erre gondoltunk valamennyien az intézményvezetőkkel, amikor néma főhajtással megemlékeztünk a forradalom hőseiről.

Tisztelet a hősöknek!

Zsírosné dr. Pallaga Mária polgármester